

Universitatea Națională de Arte
George Enescu
Iași

MINISTERUL EDUCAȚIEI
Universitatea Națională de Arte "George Enescu"

Str. Cuza Vodă 29,
700040, Iași, RO

T: 0040 232 / 212 549
F: 0040 232 / 212 551

rectorat@arteiasi.ro
www.arteiasi.ro

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ A ȘCOLILOR DOCTORALE DIN UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE ARTE „GEORGE ENESCU” IAȘI

Ce și cum cercetăm în domeniul artistic? Conținuturi și metode

2-3 noiembrie 2023

PROGRAM CONFERINȚĂ ARTE VIZUALE SALA RADU NEGRU – A.0.11, Facultatea de Arte Vizuale și Design

Joi, 2 Noiembrie 2023

15.00- 17.00

PANEL 1: Hibridizare și transpoziție în fotografie și noile media

Moderator: Prof. univ. dr. Cristian Nae (UNAGE, Iași)

Studii asupra materialității mediului fotografic

Prof.univ.dr. Matei Bejenaru (UNAGE Iași)

Prezentarea analizează seria de proiecte artistice realizate în perioada 2020-2023 ce au ca principal subiect analiza mediului fotografic și în care interesul artistic al autorului este orientat nu către studiul reprezentării unui subiect în fotografie, ci către subiectul reprezentării însăși. Prin crearea unui cadru de cercetare sunt identificate asocieri creative între procese fotografice și aspecte intime ale introspecției psihologice de factură psihanalitică. Termenul de fotografic a fost introdus de Rosalind Krauss în volumul *Le Photographique: pour une théorie des écarts* (1990) și conține o serie de texte critice privind mediul fotografic, raporturile istorice ale acestuia cu celelalte medii vizuale în perioada modernă, precum și spațiile discursive ale fotografiei. Proiectele artistice analizate, Diapozitiv (2000), Print (2021) și Proiecție (2022) definesc fotograficul ca un set de atribute ale mediului analizat care crează bazele pentru unui spațiu critic prin care este redefinit creativ procesul fotografic.

Vizualitatea digitală: de la colecția de documente la arhiva post-fotografică

Prof. univ. dr. Cristian Nae (UNAGE Iași)

Dacă arhivele tradiționale erau definite drept locuri ale autorității menite să conserve memoria culturală (Derrida), sau drept instrumente de disciplinare și control prin regularizarea și ordonarea informației (Foucault), ce statut mai au arhivele în condițiile în care ficționalizarea documentului și utilizarea bazelor de date de imagini ca resurse ready-made produse astăzi în

cantități uriașe reprezintă strategii de comunicare vizuală tot mai des utilizate de artiști? Prin intermediul unor exemple extrase din arta produsă în România ultimei decade care utilizează imaginea găsită ca resursă primă, prezentarea argumentează în favoarea unei vizualități de tip digital extinsă la nivelul modului în care informația este procesată de artiștii contemporani prin transpunerea imaginii potrivit unor operații cognitive transpuse din vocabularul, interacțiunea comună și practicile perceptuale obișnuite ale culturii digitale.

Inteligența artificială între legitimare discursivă și artefactualitate artistică

Conf. univ. dr. Cătălin Soreanu (UNAGE Iasi)

Atât formele de vizualitate generate prin intermediul inteligenței artificiale, cât și articularea noilor discursuri critice care tind să normeze prezența în spațiul culturii vizuale a acestei instanțe creativ-tehnologice, complet atipice, sunt consecințe ale unei mutații majore în paradigma artei contemporane. Asistăm la revoluționarea asumată și intențională a dialogului între tehnologiile creative și conjuncția acestora cu configurația actorilor din lumea artei. În această prezentare, sunt inventariate întrebările majore adresate artei (și întregului proces creativ artistic), interpelate de perpetua postmodernitate tehnologică în care trăim astăzi. Pornind de la câteva studii de caz, este analizată reconsiderarea contribuției umane în legitimarea auctorială a artei, regândirea raporturilor dintre imagine și vizualitate sau dintre reprezentare/documentare și imaginație/virtualitate, repere apreciate în termeni ce eludează cuantificarea specifică tehnologiilor informatice contemporane.

Explorând efectele hibridizării în Arta New Media

Asist. univ.drd. Andrei Botnaru (UNAGE Iași)

Tehnologiile emergente, precum inteligența artificială și realitatea augmentată, au amplificat capacitatea artiștilor de a experimenta și inova. Fiecare lucrare devine un ecosistem de idei, emoții și interacțiuni, un spațiu unde narativele vizuale și senzoriale se împletesc pentru a crea o simfonie de expresii artistice. Fiecare element hibrid contribuie la diversitatea și complexitatea experienței, îmbogățind astfel discursul artistic. Tema acestui articol se axează pe hibridizarea în arta new media și impactul său profund asupra expresiei și percepției artistice în era digitală.

Sunt analizate modalitățile prin care fuzionarea tehnicilor tradiționale de artă și tehnologiilor inovatoare transformă nu numai creația, dar și receptarea operei de artă, extinzându-se la implicarea și participarea activă a publicului. Obiectivele includ analiza a modului în care hibridizarea influențează estetica, semnificația și valoarea artei, cu un accent pe interacțiunea dintre artiști și public. Sunt trecute în revistă câteva studii de caz specifice pentru a ilustra varietatea și complexitatea operelor de artă hibride și vom evalua răspunsurile publicului la aceste inovații. Scopul acestei cercetări este să dezvolte o înțelegere mai profundă a potențialului și provocărilor asociate cu hibridizarea în arta new media. În studiu este evidențiată cum această tendință afectează discursurile existente în domeniul artei și sunt anticipate direcțiile viitoare de evoluție în contextul inovațiilor tehnologice și schimbărilor culturale continue.

Vineri, 3 Noiembrie 2023

9.00 - 11.00

**PANEL 2: Hibridizarea trans-medială în arta și cultura vizuală contemporană
(SALA RADU NEGRU – A.0.11)**

Moderator: Prof. univ. dr. Cristian Nae (UNAGE Iași).

Hibridizarea mediilor artistice - un studiu de caz din perioada Neoavangardelor
Lector univ. Dr. Oana Maria Nae (UNAGE Iași)

Această prezentare urmărește modul în care sursele de lumină electrică asociate sculpturilor minimale duc la extinderea spațiului sculptural dincolo de granițele obiectului prin procesul de propagare a luminii (Dan Flavin, Carl Andre) și contribuie la crearea unor situații spațiale și perceptuale, specifice artei minimale. Relația dintre artă și tehnologie și utilizarea luminii electrice în instalațiile artistice este continuată de grupul de artiști și ingineri E.A.T. (Experimente în arte și tehnologie). Vom urma astfel o paradigmă de lucru cu spațiul, în care lumina devine un dispozitiv de transformare a percepției spațiale și de producere a senzațiilor și a afectelor. Experiența estetică astfel creată, cu ajutorul surselor de lumină, pune privitorul în fața unei experiențe spațiale complexe, paradigmatică pentru arta celei de-a doua jumătate a secolului XX.

Paradigme ale hibridității culturale în contextul practicilor artistice post-mediale
Asist. univ. dr. Sarah Muscalu (UNAGE Iași)

Investigarea contextului post-medial presupune implicit referințe la procesul de hibridizare artistică, derivat din teoriile diferențelor culturale, post-coloniale. Specific hibridității artistice este procesul de mixtiune, de amestec, efectele acestei mobilități regăsindu-se în formarea conștiinței critice. Practicile artistice contemporane ce au în structură procesul creativ al translării culturale, operează prin procese de transformare, mobilitate și diversitate. Acestea nu celebrează diferențele culturale din propria identitate și nici nu valorizează granițele culturale, ci devin hibride prin modul în care examinează răspunsurile psihice complexe la structurile politice și la diversele straturi care sunt intrinseci simbolurilor istorice.

Transpuneri memetice ale principalelor mișcări sociale din România: tentative de manipulare de narațiuni ori doar comentarii umoristice?

Asist. univ. dr. Daniel Ungureanu (UNAGE, Iași)

Din 2013 au apărut în România o serie de mobilizări cetățenești, de la campania Salvați Roșia Montană până la protestele împotriva corupției din 2017 și protestele anti-restricții din 2021 care au realizat, mai departe, o comunicare digitală prin intermediul memelor. Prezentarea se va concentra pe procesele de producție și puterea de diseminare a imaginii printr-un studiu

multilateral al imaginarului digital al mișcărilor sociale românești, acordând o atenție deosebită imaginii macro ca fiind cea mai virală și populară formă a memei. Intervalul studiat, din 2013 până în aprilie 2021, include mișcări sociale românești precum Campania Salvați Roșia Montană (1 septembrie 2013 – 11 februarie 2014), Ctrl-Alt-Delete Revolte (3-9 noiembrie 2015), #REZIST (prima fază - 18 ianuarie – 5 martie 2017; a doua fază - 23 august 2017 – 10 august 2019) și protestele anti-restricții (martie-aprilie 2021). Imaginile au fost culese din bazele de date ale site-urilor de socializare online (Facebook, Instagram, Twitter) și ale platformelor de distribuție de conținut (4chan, Tumblr, Reddit), prin intermediul motorului de căutare Google Chrome. În urma popularității lor recente, dar și a dezbaterii insuficiente de pe scena românească, intenția fundamentală a acestei prezentări este de a testa validitatea mesajelor ideologice vizuale și, eventual, capacitatea membrilor românești de a influența utilizatorii de internet.

Post-manualitate: între autor și utilizator

Drd. Savin Mihai (UNAGE, Iași)

Dependența producțiilor artistice de o formă sau alta de tehnologie se poate prezenta drept un argument, îndeosebi în perioada recentă, al ipotezei conform căreia, datorită faptului că artele vizuale nu mai au obligativitatea utilizării unor tehnologii exclusive dedicate, autorul producțiilor artistice se poate prezenta drept un *anti*-utilizator. Împrumutând diferite tehnologii, însă nu în scopul respectării funcțiilor originale ale acestora, autorul poate, prin manipularea acestora în scopuri proprii, desconspira atât mecanica tehnologiilor folosite (însă nu în mod obligatoriu) în scopuri noi de natură estetică și conceptuală.

11.00 – 11.30

Pauză de cafea

11.30 – 13.30 (SALA RADU NEGRU – A.0.11)

PANEL 3: Circulația și transpoziția ideilor în arta și activitatea curatorială contemporană

Moderator: Asist. Univ. dr. Daniel Ungureanu

Transpoziționalitatea ca transformare a practicii curatoriale a griji

Prof. univ. dr. Cătălin Gheorghe (UNAGE, Iași)

Curatorialul este considerat o practică complementară, suplimentară sau subversivă care generează proiecte bazate pe cercetare, acțiuni dialogice și forme deschise de producție și prezentare. La rândul său, din perspectiva unei transpoziții, infrastructuralul constă în activarea diferitelor rețele de conceptualizare și propune noi moduri de creare a circumstanțelor generării unor noi articulări critice și/sau compoziționale. Provocarea este aceea de a produce și de a

angaja infrastructuri interstițiale care trec prin, sau se situează sub sau deasupra infrastructurilor de putere existente. Ca atare, pe măsură ce curatorii critici proiectează infrastructuri de îngrijire, o inițiativă intereducațională moleculară relațională poate genera noi spații pentru a învăța cum s-ar putea coexista într-o infrastructură comună.

"Motivul benzii lui Möbius: circulația și transpunerea acestuia în diferite medii artistice"

Drd. Ioana Roșu (UNAGE, Iași)

Banda Möbius este o suprafață continuă care are o singură față laterală și o singură muchie ce o delimitează. Aceasta a fost definită și descrisă pentru prima dată în anul 1858 de către doi matematicieni de origine germană, August Ferdinand Möbius și Johann Benedict Listing, care au lucrat în mod independent unul față de celălalt. O caracteristică definitorie a benzii Möbius este reprezentată de faptul că odată ce începe parcurgerea suprafeței sale dintr-un anumit punct, întotdeauna se va ajunge înapoi în punctul inițial. Urmărind direcțiile metaforice descrise de această proprietate, s-a dezvoltat o serie de înțelesuri simbolice ale benzii Möbius. Cele mai cunoscute dintre acestea o descriu ca reprezentare a unor noțiuni precum infinitul, unitatea și continuitatea, sau ca simbol al constrângerilor și al demersurilor sisifice ce pot fi asociate existenței umane. Datorită versatilității sensurilor alegorice și spirituale pe care banda lui Möbius le poate media, acest motiv a fost transpus și asimilat în diverse domenii artistice și în diferite materialități, cu precădere în arta contemporană.

Forme de transpoziție artistică a ideilor filosofice prin reînscenări conceptuale

Drd. Cristiana Ursache (UNAGE Iași)

Expoziția artistului Radu Carnariu – "Under Constriction" (Galeria Artep, Iași, 2023) face referire la eșecul dar și la provocarea constantă a idealurilor democrației în relație cu jocul geopolitic al resurselor. Acest articol chestionează modalitatea artistului de a crea transpoziții artistice prin exprimarea ideilor filosofice în variante vizuale. Transpoziția propusă de artist presupune o „înscenare” vizual-conceptuală, nucleul întregului proiect expozițional fiind o satiră „alegorică” asupra consumului: o cămașă supradimensionată de forță realizată din hărți politice reciclate ce îmbracă „absența” unui corp uman, suspendat în vidul unui cosmos ghidat de o constelație financiară.

Două ipostaze ale rezistenței. Ion Grigorescu, duo-ul KwieKulik și performance-ul ca poziție critică

Drd. Georgiana Iftode (UNAGE Iasi)

Performance-ul a fost frecvent folosit ca o formă de protest social. În Estul Europei, acest act artistic capătă o nuanță de opoziție față de sistemul politic comunist. Permițând artistului nu numai să-și exprime poziția ori disidența, ci să o și întruchipeze într-o manieră

sau alta, performance-ul oferă oportunități unice în acest sens, având în vedere perioada de control politic în care activau artiști precum Ion Grigorescu, Zofia Kulik și Przemysław Kwiek, (cunoscuți ca KwieKulik). Cu toate că, circulația ideilor era oarecum afectată din cauza regimului politic prezent în acei ani în Europa de Est, subversivitatea, rezistența la un regim opresiv și poziția critică față de acesta capătă vehemență în sfera artelor experimentale a acestei regiuni.

Obiectivul acestei analize este cel de a interoga modul cum Ion Grigorescu și duo-ul KwieKulik traduc conceptul de rezistență prin intermediul lucrărilor lor. Astfel, această noțiune apare ca o temă centrală în performance-uri realizate de Ion Grigorescu precum *La închisoare*(1978), *Baia cu lumină* (1979), *Dialog cu Președintele Ceaușescu* (1978) și reînscenarea *Dialog post-mortem cu Ceaușescu* (2007). Păstrând aceeași temă, și anume cea a rezistenței critice, vor fi analizate lucrări performative realizate de duo-ul KwieKulik și anume *Activități pentru cap.3 acte* (1978), *Monument fără pașaport* (1978) ori *Banana & pomegranade* (1986) ce are ca referință performance-ul *Activități pentru cap. 3 acte* realizat în 1978.

13.30 – 15.00

Pauză de masă

15.00 – 17.00. (SALA RADU NEGRU – A.0.11)

PANEL 4: Materialitatea imaginii

Moderator: CS Mirela Ștefănescu

De la fotojurnalism la pictură: proiectul artistic ”Cutia Neagră a crizei din Ucraina”

Drd. Ciprian Tokar

Prezentarea analizează translația în pictură a imaginilor fotografice extrase din mass-media și din mediile sociale care au raportat asupra revoluției ”Maidan” precum și asupra războiului din Ucraina, imagini care au stat la baza proiectului artistic ”Cutia neagră a crizei a Ucraina”. Proiectul a fost prezentat în expoziția omonimă ce a avut loc în primăvara anului 2023 la galeria Borderline Art Space din Iași. Prin integrarea lor în mediul pictural, imaginile fotografice dobândesc nu doar o nouă materialitate, ci și o nouă capacitate de a interoga autenticitatea surselor folosite, precum și posibilitățile de manipulare a istoriei pe care pictura discursivă le identifică și le analizează critic.

De la Mucenicul Bizantin, la Cavalerul Medieval - imaginea Sfântului Gheorghe în arta Evului Mediu

Drd. Cristina Safta (UNAGE Iași)

Invocat adeseori de creștini, ca protector în timpul luptei antiotomane, Sfântul Gheorghe reprezenta o figură importantă a perioadei medievale. Imaginea sa era deseori prezentă în arta

acelor vremuri, fie că vorbim de pictură, sculptură sau broderie, atât în zona de influență bizantină, cât și în partea apuseană a Europei.

Lucrarea de față își propune să analizeze doar câteva dintre tipurile de reprezentări specifice artei murale moldovenești, sub influența artei bizantine, cu scene înfățișând viața Sfântului Gheorghe, dar și modul în care imaginea acestuia a fost transformată în arta vest-europeană. Dacă iconografia de inspirație bizantină îl înfățișează pe sfânt în scene ce respectă canonul bisericesc amintind de martiriul său, în reprezentările din vestul Europei, sfântul capătă toate atributele unui cavaler, fiind de altfel perceput ca protector prin excelență al cruciadelor cavalierești.

De ce nu îi găsim pe aurari alături de artiștii contemporani ?

Drd. Miruna Nicolaev (UNAGE Iași)

Plecând de la unul din primele sfaturi pe care le-am primit la începutul studiilor doctorale, și anume, orice fotografie pe care o voi folosi în teză va trebui să aibă acordul celui care a realizat-o alături de sursa de unde a fost preluată, a încolțit în mine întrebarea de ce nu sunt numiți acei tehnicieni aurari care contribuie la realizarea lucrărilor de artă contemporană? De cele mai multe ori, aurirea este tușa finală și cea mai importantă în raport cu conceptul de creație, fără de care lucrarea în sine nu ar avea nici un sens sau chiar nu ar exista fizic.

În urma studiului doctoral am găsit foarte mult aur în arta contemporană. Desigur, nu este obligatoriu ca artiștii să aibă noțiuni tehnice despre aplicarea aurului. Foarte puțini artiști auresc singuri, fără ajutor. Unele lucrări sunt realizate postmortem, de exemplu *Turnul de aur* a lui James Lee Byars, sau *Civil Tragedy* a lui Jannis Kounellis, care este o instalație care încorporează un perete aurit. Acest fel de lucrări trebuiesc recreate în fiecare spațiu în care sunt expuse din motive evidente.

Artiștii care nu apelează la tehnicieni au pregătire de aurar, așa cum era Klimt de exemplu, sau este vorba despre aceia care folosesc cea mai veche și mai laborioasă tehnică de aurire, aurirea cu bolos. Mai sunt sculptorii care folosesc tehnicile de aurire prin electroliză, tehnică ce presupune un adevărat arsenal tehnic, care are legătură cu știința chimiei mai mult decât cu arta. Cu toate acestea, mi-a fost extrem de greu și imposibil în unele cazuri să află unde, cine sau ce atelier a realizat aurirea. În foarte multe cazuri, tehnica de aurire nici măcar nu este menționată la descrierea lucrării, doar cu ajutorul experienței practice personale reușind să le identific.

Deci, într-o lume în care suntem obligați din punct de vedere legal al drepturilor de autor să oferim credit fotografului care a fotografiat *Monalisa* lui Leonardo da Vinci, nu ar trebui să existe obligația morală cel puțin, de a menționa atelierul sau aurarul care a adus tușa finală unei lucrări ?

Interactivitate și creativitate în design, prin prisma materialității

Drd. Rareș Crețu (UNAGE, Iași)

În procesul de design sunt necesare metode, instrumente și date sistematice în sprijinul realizării și evaluării unei experiențe dedicate utilizatorului în funcție de mesajul dorit. Interacțiunea în design se situează în centrul sistemului de relaționare și percepere al unui mesaj sau subiect, fiind influențat de cuantumul informațional și senzorial. Senzorialul și multisenzorialul sunt transpuse în procesul creativ și de interacțiune prin noi metode creative de reprezentare a experiențelor dorite utilizând tehnologii contemporane precum senzori, robotică, realitatea augmentată, realitatea virtuală și imprimare 3D cu noi tipuri de materiale.

Utilizatorul contemporan s-a detașat de simplul rol al destinatarului pasiv al produselor și serviciilor și a devenit participant activ în modelarea experiențelor destinate acestuia. Odată cu apariția “Designul centrat pe om”, designerii au recunoscut importanța empatizării cu utilizatorul, prin înțelegerea nevoilor și dorințelor acestuia în procesul dezvoltării produsului. Experimentând cu materiale noi și familiare, personalizând produse și asimilând diversitatea experiențelor utilizatorului, designerii contemporani descoperă și realizează noi tipuri de senzații prin valorificarea experiențelor utilizatorului zilnice. În urma cercetărilor și analizelor psihologice făcute prin prisma senzorialului în interacțiunea dintre produs și utilizator, s-a constatat faptul că memoria intuitivă și inconștientă/ automată ghidează factorul decizional în primul stadiu al comunicării. Procesul creativ se situează la baza conceperii proiectului dedicat utilizatorului și este ghidat de către datele senzoriale, informaționale și psihologice ale acestuia. Înțelegând conotațiile culturale, sociale și istorice ale diversității materiale, precum și proprietățile lor fizice și caracteristicile senzoriale, designerii pot le pot utiliza în comunicarea eficientă a mesajului evocator de emoții și sens.

15.00 – 16.00 (SALA ITA)

PANEL 5: Materialitate și narațiune în cinematografie și filmul documentar

Moderator: Asist. Univ. Dr. Daniel Ungureanu

Documentar din Prima Persoană: Explorarea Autoetnografică a Moștenirii Sovietice.

Olga Lucovnicova (Universitatea KU Leuven)

În cercetarea artistică, filmul documentar narat din prima persoană reprezintă o metodă inovatoare pentru studiile autoetnografice, facilitând conexiunea între experiențele individuale și contextele istorice mai largi. În acest context, obiectivul cercetării prezentate constă în abordarea filmului documentar autoetnografic despre familia mea drept metodologie pentru investigarea moștenirii și a repercusiunilor erei sovietice asupra societăților contemporane din regiunile post-sovietice.

Crescând în Republica Moldova post-sovietică, într-o familie cu origini mixte, am fost expusă la narative istorice contradictorii încă din copilărie. Totodată, în 2020, am descoperit scrisorile bunicii mele din Rusia, care s-a sinucis în 1989. Aceste scrisori m-au determinat să

pornesc într-o călătorie în Ural, la locul de baștină al bunicii, pentru a cerceta istoria necunoscută a familiei și misterul decesului ei. Am luat cu mine o cameră de filmat pentru a documenta interviurile și interacțiunile cu membrii familiei. Astfel, camera a devenit un participant activ în dinamica familiei și în cercetare, plasându-mă într-un spațiu intermediar între cercul familial și rolul de observator extern. Materialul audio-vizual rezultat a devenit baza pentru filmul documentar și o sursă esențială de informație pentru cercetarea mea autoetnografică.

Această abordare subminează convențiile cinematografice tradiționale, extinzând orizonturile filmului documentar în cercetarea artistică academică și arătând puterea narativelor personale în decodarea trecutului istoric.

Valoarea ontologică a formatului digital. Rolul camerelor video destinate utilizatorilor amatori.

Drd. Andrei Petrea (UNATC, București)

Marshall McLuhan citează în volumul său, *Understanding Media: The Extensions of Man*, o parte din discursul susținut de David Sarnoff la Universitatea Notre Dame: "Produsele științei moderne nu sunt în sine bune sau rele; felul în care acestea sunt folosite le determină de fapt valoarea". Acest citat poate fi extins către discuția influenței mediului în artele vizuale, cu precădere în cinema și produsele sale conexe. Avansul tehnologic alert al cinematografului nu face decât să confirme idealul urmărit încă de la începutul secolului trecut de către creatorii de imagine, acela de a reproduce cu fidelitate realitatea mediului înconjurător. Cinematograful digital high-definition atinge acest ideal, însă aduce odată cu el un caracter aproape aseptice al imaginii. Semnele ontologice ale mediului au dispărut complet odată cu utilizarea senzorilor digitali. În cazul mediului analog, aceste semne puteau fi materializate în intenții stilistice (e.g. granulozitatea negativului, stopul de cameră, obturatorul asincron, speed ramp). Aspectul economic și indisponibilitatea laboratoarelor de procesare a materialului fotosensibil fac adoptarea mediului analog pentru producții moderne din ce în ce mai anevoioasă. Soluția propusă în acest sens readuce în atenție formatul digital standard-definition (e.g. DV/miniDV, digital camcorder). Atât limitările senzorului CCD, cât și caracteristicile constructive ale acestor camere digitale destinate utilizatorului amator pot fi transformate în efecte plastice. Rezoluția precară, aberațiile cromatice sau imprecizia sistemului de focalizare automată (i.e. focus hunting) au dat chiar naștere unor mișcări cinematografice specifice precum genul *found-footage*. În ultimii ani, aceste camere de tip handycam au redevenit populare și în rândul tinerilor generațiilor Y/Z. Astfel, produse media precum videoclipul muzical, reclamele sau eseurile video conțin astăzi material înregistrat cu astfel de dispozitive considerate de majoritatea ca fiind scoase din uz. Această stilistică aparent amatoricească își face apariția din ce în ce mai des în produse media distribuite online și stârnește melancolia în rândul populației menționate anterior.

17.00 – 17.30

Pauză de cafea

17.30 – 18.30

Prezentare keynote/ Keynote lecture

Gândind în vânt. Cum să faci cercetare artistică? /

Thinking in the Wind. How to do Artistic Research?

PhD Professor Florian Dombois, ZHDK Zurich (Elveția)

[RO] Vreme de douăzeci de ani, Florian Dombois a navigat în câmpul cercetării artistice ca artist. Cum pot fi transformate așteptările, cum poate fi făcut invizibilul vizibil și cum poate fi cercetarea eliberată de știință ? Bazat pe propriile sale proiecte artistice, precum lucrul cu zmeeele de sunet, conferința va prezenta cercetarea ca un loc de joacă pentru spațiu și mișcare /

[EN] For twenty years Florian Dombois has been navigating the field of artistic research as an artist. How can expectations be transformed, the visible made invisible and research freed from science? Based on his own artistic projects, a.o. with sound kites, the lecture will present research as a playground and space for movement.